

ת"פ 43572/11/15 - מדינת ישראל נגד שמעון יצחק ברדוגו

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 43572-11-15 מדינת ישראל נ' ברדוגו

בפני: כבוד השופטת אליאנא דניאלי
בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם שמעון יצחק ברדוגו

גזר דין

כללי

הנאשם הורשע לאחר הבאת הראיות בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 275 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בריבוי עבירות של תקיפת שוטר בניגוד לסעיף 273 בחוק, ובהתנגדות למעצר בניגוד לסעיף 47(א) בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

נסיבות המקרה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. עיקרן בכך כי בתאריך 20.11.14 בסמוך לשעה 23:00, לקח הנאשם חלק עם אחרים בהתקהלות של ארגון להב"ה בפארק בפתח תקווה. משהגיעו שוטרים ופקחים למקום וערכו בירור מול נער שעורר חשדם, התקהלו סביב השוטרים נערים מלהב"ה ובהם הנאשם, והחלו לקלל את השוטרים והפקחים ולדחוף אותם. בהמשך התנגד הנאשם לניסיון לאזקו, תוך שנאבק בשוטרים, עד שאלו הצליחו להשכיבו על הדשא ולאזקו אותו.

יובהר, כי בהכרעת הדין נקבע שמכלול מעשיו של הנאשם באשר לעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נעשו בסמיכות ומהווים ארוע אחד. לפיכך, הורשע הנאשם בעבירה אחת של הפרעה לשוטר ולא בריבוי עבירות, כפי שיוחס לו בכתב האישום.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם פגע בערכים המוגנים ובהם שמירה על הסדר הציבורי, שלטון חוק, ורשויות אכיפת החוק. כן פגע בזכות השוטרים לשלמות הגוף והכבוד.

בטעוני המאשימה הושם דגש על התערבותו הרצונית של הנאשם בארוע לא לו. הנאשם התערב בארוע חרף העובדה

שלא היתה התגרות של השוטרים בו, וחרף העובדה שהם לא פנו אליו אלא לאדם אחר. לפיכך, יכולת הנאשם להימנע מביצוע העבירה היתה גדולה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי לנאשם הרשעות קודמות, וכי הוא מבצע בימים אלו ממש מאסר בעבודות שירות, בגין סחר בסמים מסוג קנבוס שביצע כלפי קטין, ודקירת עובד פיצרייה עם סכין, על רקע חוב כספי.

צוין כי הנאשם לא הביע חרטה ולא נטל אחריות על ביצוע המעשים, ויתרה מכך - ביום שלאחר ביצוע המעשים בגינם הוא נותן את הדין, ביצע עבירה נוספת של התנהגות פרועה במקום ציבורי.

מהתסקיר שהוגש בעניינו עולה כי מסוכנותו בינונית להישנות התנהגות אלימה, עובדה המלמדת על כך שגם כשנתיים וחצי לאחר ביצוע העבירה, התנהגותו עודה פורצת גבולות.

כן צוין כי הנאשם נהג להתרועע עם חברה שולית, ולא גויס לצה"ל בשל מעורבות בפלילים.

אשר לטענת הנאשם להגנה מן הצדק, נטען כי מח"ש החליטו כי תלונת הנאשם אינה מצדיקה המשך בירור, ולפיכך אין מקום לקבל טענתו זו.

נטען כי המתחם ההולם את מעשי הנאשם מתחיל מחודש מאסר בדרך של עבודות שירות ועד 7 חודשי מאסר. בנסיבות תיק זה עתרה המאשימה למקם את הנאשם ברף הבינוני גבוה של המתחם, ולהשית עליו מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות. כן התבקש להטיל עליו מאסר מותנה, קנס, ופיצוי סמלי למתלוננים.

ב"כ הנאשם טען מנגד, כי מתחם הענישה הראוי מתחיל במאסר על תנאי.

הוא היפנה לתסקיר שירות המבחן, המלמד כי מדובר בנער חרדי המנסה למצוא את מקומו ללא תמיכה משפחתית, וכי כיום, לאחר עליות ומורדות בחייו, הוא עולה על דרך הישר.

הנאשם מבצע כיום עבודות שירות, ולאחריהם עובד לפרנסתו, כך שימיו מלאים מהשעה 6:00 ועד 23:00. הוא נקי מסמים, ואינו מבצע עבירות מאז פברואר 2016.

ב"כ הנאשם היפנה לעובדה כי נאשמים אחרים בארוע זה, אשר עמדו לדין בבית המשפט לנוער, זוכו מביצוע עבירות התקיפה, כי הנאשם ביצע את העבירות בגינן הורשע כאשר היה על גבול הקטניות וגילו לא מבוגר בהרבה מגילם של הקטינים.

כן צוין כי עסקינן באירוע אלימות מינורי באופן יחסי מבחינת עוצמת האלימות.

עמוד 2

ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם עצמו הוכה במהלך הארוע, וכי מח"ש לא ביצעה בירור מעמיק בתלונתו.

נוכח דברים אלו נטען כי אין זה נכון להכביד עם הנאשם ולהטיל עליו חודשי מאסר נוספים לריצוי בעבודות שירות, על אלו אותם הוא מרצה כעת, וכי יש מקום להשית עליו צו מבחן, אשר לא הוטל במסגרת התיק הקודם בו נדון, חרף המלצת שירות המבחן. כן נטען כי אין מקום להשתת פיצוי לשוטרים.

הנאשם, בדברו לעונש, טען כי הוא מנסה כיום לשקם עצמו, ובכלל זה מבצע מאסר בעבודות שירות, ועובד לאחר ביצוע עבודות השירות עד שעות מאוחרות.

הוא טען כי כיום הוא מתייעץ עם עו"ס מהרווחה על קשייו, ומנסה לסגל לעצמו אופי והתנהלות אחרים, ובכלל זה לומד כיצד להגיב נכון בסיטואציות שונות.

נוכח מכלול הנסיבות, ונסינו לעלות על דרך חדשה, ביקש להתחשב בו בגזירת הדין.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין בגין תקיפת שוטרים, הפרעה לשוטרים, והתנגדות למעצר. כמפורט לעיל, בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם לקח חלק בהתקהלות סביב השוטרים על רקע מעצרו של נער אחר. מדובר היה באירוע סוער ואלים אשר הצריך הזעקה של כוחות נוספים על מנת לסייע לשוטרים ולפקחים להשתלט על הסיטואציה המתלהמת שנוצרה.

הנאשם דחף במהלך הארוע את אחד השוטרים, ובהמשך, משהודע לו כי הוא עצור בגין תקיפה והפרעה לשוטר, דחף שוטר אחר, והמשיך להתנגד עד שנאזק והושכב על הדשא. כן פנה אל שני השוטרים בבטות במהלך הארוע.

במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים ובהם השמירה על הסדר הציבורי, פגע בשלטון החוק ובצורך להגן על שלומם של גורמי אכיפת החוק וביכולתם לבצע מלאכתם ללא הפרעה. עבירות האלימות המבוצעות כלפי שוטרים הממלאים תפקידם, פוגעות בסדר הציבורי, ובזכות השוטרים עצמם לשלמות הגוף ולכבוד.

עסקין באירוע מרובה משתתפים, במסגרתו נחבלו שוטרים, פקחים וחלק מהנערים המעורבים. התנהגות הנאשם הייתה בריונית ופורעת חוק, כאשר התערב בארוע לא לו, תרם להלהטת הרוחות, ופגע ביכולת המשטרה לבצע תפקידה.

ככלל, בעבירות כגון דא, על בית המשפט להטיל סנקציות עונשיות אשר יהא בהן כדי להרתיע ולצמצם מעשים אלו. כוונת המחוקק בסוגיה זו אף באה לידי ביטוי בעובדה שלצד העבירה של תקיפת שוטר נקבע עונש מינימום בן חודש ימים.

עם זאת, בהתחשב בנסיבות המעשה והעושה, כאשר עסקין במי שהיה כבן 18 וחודשיים בעת ביצוע המעשים,

ובהתחשב בכך שמעשיו האלימים של הנאשם התמצו, מבלי להקל ראש, בדחיפת השוטרים, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים לא היתה ברף הגבוה.

בבחינת הענישה הנוהגתנמצא כי קיים מנעד נרחב של ענישה, החל ממאסר על תנאי ושל"צ, וכלה בהשתתף מאסרים של ממש, הכל בהתחשב בחומרת מעשי הנאשמים, בעברם הפלילי, בתסקיר שהוגש בעניינם, וכיוצא בזה.

כך, **ברע"פ 2222/13 דוד חיחיאשולי נ' מדינת ישראל**, נידון עניינו שלנאשם שהורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. באותו מקרה נשך הנאשם את השוטר באפו. עסקין היה בנאשם בעל הרשעות קודמות, ללא המלצה טיפולית. על הנאשם נגזרו תחילה 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואולם במסגרת ערעור הטיל עליו בית המשפט המחוזי 200 שעות של"צ חלף המאסר בעבודות שירות. בקשת רשות הערעור שהוגשה נדחתה.

פסיקה נוספת מלמדת כי שעה שעסקין בנאשמים בעלי עבר מכביד ומאסרים מותנים, מושתים עליהם מאסרים ממש. כך, **ברע"פ 8172/10 רידאן גזאוי נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר לאחר שתקף עם אחר שוטר שביצע חיפוש בכליו של האחר. השניים דחפו את השוטר והביאו לנפילתו. משפתח האחר בריצה, חסם הנאשם בגופו את השוטר מלבצע מרדף בעקבותיו. מדובר היה בנאשם בעל רישום פלילי מכביד, אשר ריצה מאסרים והיה תלוי כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה. לפיכך, נידון הנאשם ל-12 חודשי מאסר, ולהפעלת המאסר המותנה במצטבר.

ברע"פ 1643/16 שלמה ביטון נ' מדינת ישראל, נידון הנאשם נוכח הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת שוטר, לאחר שנהג ברכב בניגוד לתמרור "אין כניסה" ונעצר על ידי שוטרים. הוא בעט בדלת הניידת ובהמשך התנגד למעצרו תוך שהדף את השוטר. בהמשך ניסה להימלט, והובא לתחנת משטרה תוך שהמשיך לצעוק ולהשתולל. חרף זאת, וחרף עבר פלילי עשיר לרבות בעבירות אלימות וריצוי מאסר, נידון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות בלבד, לצד עונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכללם לנסיבות ביצוע המעשה, לערכים המוגנים ולמדיניות הענישה, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** את המעשה שבפניי, הינו החל במאסר מותנה, וכלה במאסר קצר לתקופה בת מספר חודשים.

בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בכך שהנאשם לא הביע חרטה ולא נטל אחריות על המעשים.

במאמר מוסגר אני מוצאת בהקשר זה להתייחס לטענת ב"כ הנאשם בדבר זיכויים של אחרים מביצוע עבירות התקיפה שיוחסו להם באותו ארוע. ייאמר, כי מדובר בארוע רב משתתפים ומעשים, וכפי שנקבע בהכרעת הדין קשה במסגרתו לזכור כל אחד מהמעשים והפרטים. על רקע זה ניתן להבין כי קיימים פערים בעדויותיהם של השוטרים לגבי מעשיהם של מעורבים שונים, וכי השוטרים והפקחים לא יכולים היו לזכור כל דחיפה או מגע בהם. נוכח דברים אלו, אפשר כי לאחד המעשים האלימים הנטענים יימצאו מספר עדים, ואילו באשר למעשים אחרים, לא יימצאו די עדים מהימנים על מנת לעמוד ברף הראייתי הנדרש בפלילים.

אשר לנאשם ולנסיבותיו, הרי שבעת ביצוע המעשים בגינם נותן הנאשם את הדין, לא היו לחובתו הרשעות קודמות. הנאשם ביצע מספר עבירות לאחר ביצוע המעשים שבפניי, ודינו נגזר בעניינם פעמיים במהלך שנה זו. לחובתו כיום הרשעות כעולה מתסקיר שירות המבחן, בגין סחר בסמים, תקיפה הגורמת חבלה ממש והפרת הוראה חוקית, וכן בגין התנהגות פרועה במקום ציבורי.

מחד מעיד רישום זה כי התנהלות פרועה או פורצת חוק אינה זרה לנאשם. מנגד מלמד תסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם במסגרת אחד התיקים הקודמים בהם נתן את הדין, בחודש מרץ שנה זו, כי עסקינן בנאשם בעל קשיים שונים, העובר כיום תהליך של התבגרות.

תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם עלה לארץ בשנת 2002, וחווה קשיי קליטה. כן חווה קשיי למידה והסתגלות, בין היתר נוכח הקונפליקט הנובע מכך שהוריו מנהלים אורח חיים חרדי, ואילו הוא ביקש לנהל אורח חיים חילוני, נתון שהגביר את המתח ואת קשייו בהשתלבות במסגרות. על רקע העדר בטחון ושייכות חבר לחברה שולית, והפנים נורמות התנהגות אלימות. נוכח מעורבותו בפלילים אף לא גויס לצבא.

הנאשם תאר כי במסגרת ההקלה בתנאי מעצר הבית בתיק האחר, החל לעבוד, ולראשונה בחייו הוא מצליח להתמיד במקום עבודה, לגלות אחריות ולזכות בהערכה ובהכרה מצד מעסיקו וסביבתו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה למצוא לעצמו שייכות ולהשתלב בקרב חברה נורמטיבית, אף שכיום הוא מודע למצבי הסיכון. לצד גורמי הסיכון, החל הנאשם תהליך של הפקת לקחים ותובנות, מכיר כיום בצורך בטיפול, ובמהלך מעצר הבית בתיק האחר אף פנה לקבלת טיפול בהתמודדות בכעסים, וביטא מוטיבציה להמשיך השתלבות בטיפול. הוא אף נמצא נקי מסמים, חרף שימוש יומיומי קודם בקנאביס.

שירות המבחן התרשם כי קשיי הקליטה וההסתגלות של הנאשם לא קיבלו מענה הולם לאורך השנים, ועל רקע זה פנה הנאשם לחברה שולית והפנים דפוסים אלימים. כיום מנסה הנאשם להיטיב את דרכיו, ולהתנתק מהחברה השולית בה היה מעורה.

בסופו של יום התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות בעייתית ואלימה בעתיד, במיוחד בהעדר טיפול הולם, ולפיכך המליץ באותו תיק על השתת מאסר בדרך של עבודות שירות לצד הטלת צו מבחן למשך שנה.

ואכן, בחודש יוני האחרון הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אותם מרצה הנאשם כעת.

כאמור, תסקיר שירות המבחן מתאר תהליך של הפקת לקחים ותובנות בו החל הנאשם. אמנם מדובר כמפורט לעיל במי שנותן את הדין כיום זו הפעם השלישית, ובאופן חוזר בשל התנהגות פורצת גבולות וחוק. ואולם כאמור, מדובר במעשה הראשון בזמן אותו ביצע הנאשם, בהיותו בן 18 וחודשיים ימים.

כיום ניצב בפני בית המשפט נאשם צעיר, כבן 20, המרצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ומנסה לייצב את חייו

ולהפנים דפוסי חיים נורמטיביים. במצב דברים זה, ספק אם יש מקום להשית על הנאשם מאסר נוסף, ולו לריצוי בעבודות שירות. יוזכר כי הנאשם נותן את הדין כשלוש שנים לאחר ביצוע המעשים, כאשר עסקינן בתקופת זמן משמעותית בחייו של מי שהיה בן 18 בעת ביצועם, ויש לקוות כי אכן עבר הנאשם מאז הליך של התבגרות והפנמה.

זאת ועוד, כאמור בהכרעת הדין, לנאשם נגרם נזק פיזי וראייתי. אין חולק כי הנאשם עצמו נחבל במסגרת הארוע האלים בגינו הוא נותן את הדין, ואין ספק גם כי המשטרה גרמה לו לנזק ראייתי כאשר איבדה את הראיות אשר תיעדו את החבלות שעל גופו, ובכך פגעה ביכולתו להוכיח טענותיו בפני מח"ש. במסגרת הכרעת הדין נקבע כי הגם שאין בטענותיו אלו של הנאשם כדי להביא לקבלת טענה בדבר הגנה מן הצדק באופן שיביא לזיכויו בדין, הרי שיש בטענה זו כדי להשפיע על העונש לו ידון.

בנוסף, הרי שכאמור בטעוני ב"כ הנאשם, שירות המבחן המליץ במסגרת הליך אחר על הטלת צו מבחן, ואולם צו זה לא הוטל על הנאשם.

נוכח מכלול השיקולים שלעיל, אני סבורה כי יש מקום להיעתר לבקשת הנאשם וב"כ בטיעוניהם, ולא להכביד הכבדה נוספת על הנאשם. יש מקום ליתן לנאשם הזדמנות להוכיח כי שינה את דרכיו, ואין מקום להטיל עליו עונש ממשי בגין מעשיו, על מנת לאפשר לו לעלות על דרך הישר.

הוא מוזהר כי ככל שלא יבצע את צו המבחן כלשונו, ניתן יהא לשוב ולגזור את דינו.

בדומה, איני מוצאת מקום להשית על הנאשם עיצומים כספיים - הן נוכח העובדה כי מדובר בצעיר בן 20 העובד כיום לפרנסתו לצד ביצוע עבודות שירות, והן נוכח הנזק שנגרם גם לנאשם עצמו בעת הארוע.

אשר על כן אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.
2. פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ח, 06 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.